

העורב האפור

אגודה סקוטית

יהיה פעם איכר ولو שלוש בנות. הן ריו חרותות
מאוד, כמו עם אור הבוקר ועשו את כל
עבודות הבית.

יום אחד, כאשר יצאו לבסם בגדים בנחל הגיע
עורב אפור והתיישב על העץ הקרוב.
האם תתחתני איתי, בת האיכר?" שאל"
העורב את הבת הבכורה.

לעולם לא" ענתה הבת "אתה עורב"
מכוער". הציגו נעלבה ועפה לה משם.
אר למחرات העורב האפור חזר ואמר לבת
השנייה "האם תתחתני איתי, בת האיכר?"
בשם אופן לא" ענתה הבת "אתה עורב"
מכוער". הציגו כעסה יותר מאשר קודם
ועפה לה בזעם.

אבל אחרי שהעורב נח בלילה, וכעסו נרגע,
חשב שבפעם השלישייה יAIR לו המזל פנים,
וחזר למקום הקודם.
האם תתחתני איתי, בת האיכר?" שאל"

העורב את הבת השלישייה.

אכן, מתחתן איתך, אתה עורב יפה" ענתה"
וכבר למחرات הם התחתנו.

שאלת אותו עכשו" אמר העורב, כאשר הם"
 הגיעו לביתו "האם تعدיפי שאהיה עורב ביום
ואדם בלילה, או אדם ביום ועורב בלילה?"
הבחורה הופתעה מאוד, כי לא חשבה כלל
שהוא יכול להיות משהו אחר מאשר עורב
אפור, אך היא לא אמרה זאת אלא ענתה "אני
معدיפה אותו כadam ביום ובעורב בלילה".
וכך באמת היה. והעורב הפך לבחור נאה
ביתר, אך גם לעורב אפור יפה, כפי שלא ראה
עוד מעולם. הבחורה אהבה את שניהם ולא
achable עצמה שהדברים יהיו שונים.

במשך הזמן נולד להם בן ושניהם שמחו
מאוד. אבל בלילה נשמעה מוסיקה עדינה
מתקרבת לבית בו גרו, ושניהם נרדמו ויישנו
חזק. וכשהתעוררו בבוקר לא מצאו את הילד.
הם חיפשו וחיפשו אך לא יכלו למצאו אותו,
וגם אבא האיכר, שבא לבקר את בתו,
התעצב מאד. הוא פחד שייחסבו כי הוא זה

הלכה וחיפשה את העורב האפור, בעלה. לפעמים ראתה אותו על פסגת גבעה, ואז רצתה בתקווה שתתפואו אותו. אך כשהגיעה לפסגה, הוא היה כבר בגיא הצד שני. כשהגיעה לילה היא הייתה כבר עייפה מאד וחיפשה מקום לינה. لكن שמחה כשראתה לפניה בית קטן, מלא אור, והיא מירה לשם.

בדלת הבית עמד יلد קטן, ולמראהו לבה התמלא שמחה, למרות שלא הבינה מדוע.

ואז מהבית יצא אישה, הזמין אותה פנימה, נתנה לה לאכול והכינה לה מיטה נוחה. אשת העורב נשכבה והייתה כה עייפה שנרדמה מיד. כשההמשש עלתה והיא התעוררה, נדמה היה לה כי ישנה רק רגע קטן. במשר הסום

היא המשיכה לרצץ אחרי העורב ושוב, כשראתה אותו על גבעה והגיעה לשם, הוא היה כבר על גבעה אחרת, וכך היה עד שהגיעה הלילה.

היא התחילה שוב לחפש מקום לינה וראתה בית קטן. גם שם עמד יلد לפני הדלת, ולבה

שגבן את הילד, כי לא רצה שעורב יהיה חתנו.

שנה אחריו בן נולד להם בן שני, והפעם הם שמרו היטב את הבית ואת הדלתות. אך ללא הוועיל. למרות שנשבעו שלא יעצמו את עיניהם במשר הלילה, הם נרדמו כשרק נשמעה המוסיקה, וכשהאיכר בא בבוקר כדי לראות את נכדו, מצא את שניהם בוכים מרות. בלילה הילד נעלם.

וכך קרה גם השנה הבאה, ואשת העורב הייתה אומללה כל כך שבולה החליט להביא אותה לבתו האחר, יחד עם אחיזותיה לחברה. הוא סידר מרכבה מספיק גדולה כדי להוביל את כולם ויצאו לדרך.

אך לא עברו מרחק רב כשהעורב אמר פתאום "האם את בטוחה שלא שכחת דבר מה?" " אכן שכחתי את המסרך שלי" ענתה האישה כשהיא משתמשת בכיסיה ובאותו הרגע המרכבה הפכה לערמת עצים, הבעל הפר שוב לעורב ועף משם. שני האחים חזרו הביתה, אבל האישה

הצעירה הודתה לה וહלכה לנפוחיה. היא עבדה קשה ואחרי ימים אחדים יכלה כבר לעשות לעצמה פרסוט. מוקדם בבוקר היא יצאא לגבעת הרעלים. אמןם הלכה על ידים ורגליים מפורחות אך נאלצה להיזהר מאד,

פָּנְקֹוּץ רַעִיל יָגַע בָּה וְהִיא תָּמוֹת. אֵךְ כָּשָׁגְיָה לְפִסְגַּת הַגְּבֻעָה, נָדַע לָהּ כִּי בָּעֵלָה עומדת לשאת לאישה בת של אדון חשוב. היא מירהה לעירה, שם אמרה היה להתקיים נשף החתונה.

באוטו היום נערכ מרווח סוסים בעירה וקהל רב הגיע לשם. הטבח, שאמור היה להכין את ארוחת הכלולות אהב מאד מרווח סוסים. הוא הצטער מאד שלא יוכל לראות את המרווח וכשפוגש איש זרה העוברת ברחוב, לבו התמלא תקווה.

האם תרצי להכין את ארוחת הכלולות" במקומי?" שאל "אשלם לר כסף רב כאשר אחזור מהמרוץ".

היא אמ衲 הסכימה ובישלה את ארוחת הכלולות במטבח, סמוך לאולם הגדול, שם

התמלא חדווה. גם שם הזמין אותה בעל הבית לארוחה ולילנה, ובבוקר היא המשיכה לחפש את העורב.

בסוף היום קרה שוב אותו הדבר, אך שנכנסה לבית הקטן, בעל הבית ששמעה את סיפורה, אמרה לה להישאר ערה, כי אולי העורב יכנס לבית, אז תוכל ל תפואו אותו. אלא שהבחורה הייתה עייפה מאד אחרי יום של חיפושים, נרדמה ויינה חזק.

היא יינה שעות רבות והעורב האפור נכנס דרך החלון והפיל טבעת על לטור ידה. היא התעוררה מיד וניסתה ל תפואו אותו, אך הוא כבר התעופף משם והיא הצליחה רק להחזיק בנווצה קטנה מהכנף שלו. בבוקר סירה זאת לבעל הבית.

הוא עבר מעל גבעת רעלים" אמרה האישה "את לא תוכל לлечת אותו אלא אם תשימי פרסוט ברחץ על כפות ידיך ורגליך. אבל אני אעזר לך. לבשי את בגדי הגבר האלה, ולכי לאורך הדרך זו עד שתגיעי לנפוחיה. שם תלמידי להכין פרסוט ברחץ לעצמך".

הדרך בה הצוירה הלכה קודם, ועצרו
בשלושת הבתים הקטנים כדי לתקן לביתם
את שלושת הילדים שאכן היו בניתם הקטנים.

כך מספרים הזקנים בסקוטלנד, אך מי גנב
את הילדים ומה עניין המסרך שנשכח, איש
לא יודע.

התישבו כל החוגגים. היא ראתה מהמטבח
אייפה התישב החתן, שמה לפניו צלחת
מלאה מרק, אך קודם זרקה לתוכה את הנזча
ו את הטעעת.

בכף המrk הראשונה הוא מצא את הטעעת
וצמרמוות עברה בגופו. בכף השנייה מצא את
הנזча ואז קם מהכסא.

"מי בישל את המrk" שאל. הובא לפניו.
הטבח, שבינתיים חזר כבר ממ羅ץ הסוסיים.
יתכן שהוא הטבח, אך לא הוא בישל את"
הארוחה" אמר החתן.

שאלו את הטבח והוא הודה כי איש אחד
בישלה את ארוחת הנשף, ואז קראו לצוירה
לאולם הגדול.

זו האישה איתה התחתנתה" הכריז "ולא"
תהיה לי אחרת" ובאותו רגע השחרר
מהכיסוף והפסיק להיות עורב.

הם שמחו מאד וחזרו הביתה. אמנם היו
צרייכים לעبور את גבעת הרעל, אך היא
הלכה קדימה, ואחר כך זרקה לו את הפרוזול,
כדי שיוכל גם הוא לעبور. הם חזרו באותה